

ایران ورزشی

تهدید بزرگ؛ جام جهانی بدون تماشاگر می شود؟

بایرمان در تماس بوده‌اند، هنوز شناسایی نشده‌اند. همین موضوع ریسک انتقال ناخواسته بیماری را افزایش می‌دهد. مسئولان بهداشتی تأکید دارند که تدابیر پیشگیرانه در نظر گرفته شده و این اقدامات می‌تواند تا حد زیادی از گسترش بیماری جلوگیری کند. اما واقعیت این است که در رویدادی با حضور میلیون‌ها نفر، حتی یک مورد ابتلا نیز می‌تواند تبعات گسترده‌ای به همراه داشته باشد.

تجزیه‌همه‌گیری کووید ۱۹ نیز نشان داده که رویدادهای بزرگ ورزشی می‌توانند به سرعت به کانون انتقال بیماری تبدیل شوند. از سونو دیگر، احتمال یک شیوع گسترده کم‌است، اما باید برای بدترین سناریو آماده بود. نگرانی اصلی به‌مواردی برمی‌گردد که قابل پیش‌بینی نیستند: مانند افرادی که بدون اطلاع از ابتلا، در میان جمعیت حضور پیدا می‌کنند. سوبه نادر «بوند لیگوبو» تاکنون صدها قربانی گرفته و هزاران نفر که

بازدیدگ شدن به آغاز جام جهانی ۲۰۲۶، نگرانی‌هایی فراتر از فوتبال شکل گرفته است؛ جایی که کارشناسان سلامت نسبت به احتمال گسترش بیماری ایولا در جریان این توژمنت هشدار می‌دهند.

کارشناسانی مانند سلیمون کلارک معتقدند با افزایش حجم سفرها، احتمال ورود حتی یک فرد مبتلا به آمریکا شمالی وجود دارد؛ احتمالی که هرچند پایین است، اما صفر نیست.

از ۱۹۳۰ تا ۲۰۲۲؛ عملکرد کشورهای میزبان جام جهانی

از درخشش اروگوئه تا تراژدی برزیل و قطر

توقف نا پذیر شد.

انگلستان (۱۹۶۶): انگلستان تا زمان میزبانی جام جهانی ۱۹۶۶ حتی به فینال هم نرسیده بود، اما امیدها برای تیم الف رمزی همچنان بالا بود.

سه شیرها در تنها قهرمانی خود را فینال تاریخ، با هت-تریک جف هرست، آلمان غربی را ۲-۰ شکست دادند و اولین و تنها قهرمانی خود را کسب کردند.

آلمان غربی (۱۹۷۴): اولین جام جهانی که در آلمان غربی برگزار شد، تنها دوره‌ای بود که آلمان شرقی در آن حضور داشت و این دو تیم در مرحله گروهی اول با هم همگروه شدند. در نهایت آلمان غربی با برد ۱-۲ مقابل هلند در فینال، دومین قهرمانی خود را جشن گرفت.

آرژانتین (۱۹۷۸): چهار سال بعد همان فرصت در پیش گرفته شد، باز هم مشابه میزبان قبلی، آنها در آن فینال به مصاف هلند رفتند و موفق هم بودند. آرژانتین با پیروزی ۱-۲ مقابل هلند در وقت اضافه، نخستین قهرمانی خود را در خانه به دست آورد.

فرانسه (۱۹۹۸): آخرین میزبانی که موفق به قهرمانی شد. جام جهانی ۱۹۹۸ در فرانسه اولین دوره با ۳۲ برگزار شد و ۱۳ تیم در آن شرکت کردند.

مرحله گروهی از یک گروه چهار تیمی و سه گروه سه تیمی تشکیل شده بود. نخستین میزبان، آرژانتین را ۲-۰ از رانترین را شکست داد و اولین جام تاریخ جام جهانی را ایالتی سر برد.

ایتالیا (۱۹۳۴): دومین دوره جام جهانی در اواخر ماه مه/اولین ژوئن ۱۹۳۴ و طی دو هفته برگزار شد و اولین دوره‌ای بود که در اروپا برگزار می‌شد. ایتالیا نیز در دومین دوره این مسابقات به عنوان میزبان با شکست چکسلواکی در وقت اضافه (۱-۲) به قهرمانی رسید.

برزیل (۱۹۵۰): اولین جام جهانی پس از پایان جنگ جهانی دوم، مشابه تورنمنت قبلی ۱۲ سال قبل، اما به دلایل مختلف، شاهد آن بود که تعدادی از کشورها یا از شرکت آن خودداری کردند یا پس از کسب سهمیه مجبور به انصراف شدند. به این معنی که فقط ۱۳ تیم شرکت کردند، در این دوره برزیل در فینال گروهی مقابل اروگوئه ۱-۲ شکست خورد و عنوان قهرمانی را در خانه از دست داد و نایب‌قهرمان شد.

سوئد (۱۹۵۸): فرمت مسابقات در این دوره از جام جهانی به حالت نسبتاً عادی بازگشت. ۱۶ تیم در چهار گروه چهار تیمی رقابت کردند، همه تیم‌ها سه بازی گروهی انجام دادند و در مرحله گروهی وقت اضافه وجود نداشت. سوئد در این دوره عملکرد بی‌نقصی داشت و در فینال پیش رفت اما با نتیجه ۲-۵ مغلوب برزیل جوان و پله

توقف نا پذیر شد.

انگلستان (۱۹۶۶): انگلستان تا زمان میزبانی جام جهانی ۱۹۶۶ حتی به فینال هم نرسیده بود، اما امیدها برای تیم الف رمزی همچنان بالا بود.

سه شیرها در تنها قهرمانی خود را فینال تاریخ، با هت-تریک جف هرست، آلمان غربی را ۲-۰ شکست دادند و اولین و تنها قهرمانی خود را کسب کردند.

آلمان غربی (۱۹۷۴): اولین جام جهانی که در آلمان غربی برگزار شد، تنها دوره‌ای بود که آلمان شرقی در آن حضور داشت و این دو تیم در مرحله گروهی اول با هم همگروه شدند. در نهایت آلمان غربی با برد ۱-۲ مقابل هلند در فینال، دومین قهرمانی خود را جشن گرفت.

آرژانتین (۱۹۷۸): چهار سال بعد همان فرصت در پیش گرفته شد، باز هم مشابه میزبان قبلی، آنها در آن فینال به مصاف هلند رفتند و موفق هم بودند. آرژانتین با پیروزی ۱-۲ مقابل هلند در وقت اضافه، نخستین قهرمانی خود را در خانه به دست آورد.

فرانسه (۱۹۹۸): آخرین میزبانی که موفق به قهرمانی شد. جام جهانی ۱۹۹۸ در فرانسه اولین دوره با ۳۲ برگزار شد و ۱۳ تیم در آن شرکت کردند.

مرحله گروهی از یک گروه چهار تیمی و سه گروه سه تیمی تشکیل شده بود. نخستین میزبان، آرژانتین را ۲-۰ از رانترین را شکست داد و اولین جام تاریخ جام جهانی را ایالتی سر برد.

ایتالیا (۱۹۳۴): دومین دوره جام جهانی در اواخر ماه مه/اولین ژوئن ۱۹۳۴ و طی دو هفته برگزار شد و اولین دوره‌ای بود که در اروپا برگزار می‌شد. ایتالیا نیز در دومین دوره این مسابقات به عنوان میزبان با شکست چکسلواکی در وقت اضافه (۱-۲) به قهرمانی رسید.

برزیل (۱۹۵۰): اولین جام جهانی پس از پایان جنگ جهانی دوم، مشابه تورنمنت قبلی ۱۲ سال قبل، اما به دلایل مختلف، شاهد آن بود که تعدادی از کشورها یا از شرکت آن خودداری کردند یا پس از کسب سهمیه مجبور به انصراف شدند. به این معنی که فقط ۱۳ تیم شرکت کردند، در این دوره برزیل در فینال گروهی مقابل اروگوئه ۱-۲ شکست خورد و عنوان قهرمانی را در خانه از دست داد و نایب‌قهرمان شد.

سوئد (۱۹۵۸): فرمت مسابقات در این دوره از جام جهانی به حالت نسبتاً عادی بازگشت. ۱۶ تیم در چهار گروه چهار تیمی رقابت کردند، همه تیم‌ها سه بازی گروهی انجام دادند و در مرحله گروهی وقت اضافه وجود نداشت. سوئد در این دوره عملکرد بی‌نقصی داشت و در فینال پیش رفت اما با نتیجه ۲-۵ مغلوب برزیل جوان و پله

ویژه

آدیداس برنده نبرد پنهان جام جهانی شکست ناپکی در رقابت پیراهن‌ها

جام جهانی فقط میدان رقابت بازیکنان و تیم‌ها نیست؛ در پشت صحنه، نبردی بزرگ میان برنده‌های ورزشی جریان دارد. در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶، این رقابت به سود آدیداس تمام شده؛ برندی که توانسته از رقیب دیرینه‌اش نایکی پیشی بگیرد و سهم بیشتری از بازار پیراهن تیم‌ها را به دست آورد.

تغییر قدرت در بازار پیراهن‌ها

در حالی که در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، نایکی با در اختیار داشتن ۴۱ درصد از قراردادهای برنده اول این رقابت‌ها بود، حالا شرایط تغییر کرده است. در جام جهانی ۲۰۲۶ که با حضور ۴۸ تیم برگزار می‌شود، آدیداس با اسپانسر ۱۴ تیم (معادل ۲۹ درصد) در صدر قرار دارد.

در مقابل، نایکی با ۱۲ تیم و سهمی حدود ۲۵ درصدی، به رتبه دوم سقوط کرده است. این افت نه تنها به کاهش تعداد تیم‌ها مربوط می‌شود، بلکه به افزایش تعداد کل تیم‌ها نیز مرتبط است؛ موضوعی که باعث شده سهم نسبی این برند آمریکایی کاهش پیدا کند.

داریای های کلیدی نایکی

با وجود این افت، نایکی همچنان تیم‌هایی را در اختیار دارد که از نظر تجاری بسیار ارزشمند هستند. تیم‌هایی مانند فرانسه، انگلستان و برزیل جزو پر فروش‌ترین برنده‌های فوتبالی جهان محسوب می‌شوند و پیراهن‌های آنها سهم بزرگی از بازار را تشکیل می‌دهد.

علاوه بر این، نایکی در این دوره اروگوئه را نیز به جمع تیم‌های خود اضافه کرده؛ تیمی که پس از ۱۸ سال همکاری با پوما، حالا با این برند آمریکایی کار می‌کند. نکته مهم در این رابطه، اسپانسر ۲۰۲۷، تیم ملی آلمان نیز پس از دهه‌ها همکاری با آدیداس، به نایکی خواهد پیوست؛ انتقالی تاریخی که پایان یک رابطه ۷۲ ساله را رقم می‌زند.

بازگشت قدرتمند آدیداس

با این حال، برنده اصلی این رقابت‌ها در جام جهانی ۲۰۲۶ بدون تردید آدیداس است. این برند آلمانی نه تنها تعداد تیم‌های تحت قراردادش را نسبت به دوره قبل افزایش داده، بلکه جایگاه خود را نیز تثبیت کرده است. از جمله تیم‌های مهم تحت حمایت آدیداس می‌توان به آرژانتین (قهرمان جهان)، اسپانیا (یکی از مدعیان اصلی)، آلمان، ژاپن و کلمبیا اشاره کرد. حضور این تیم‌ها باعث می‌شود آدیداس از نظر دیده شدن در طول مسابقات، برتری محسوسی داشته باشد.

علاوه بر این، آدیداس به عنوان شریک رسمی فیفا، تأمین‌کننده نوپ رسمی مسابقات، لباس داوران و تجهیزات داوطلبان نیز هست؛ مزیتی که هیچ برند دیگری در این سطح در اختیار ندارد. ارزش قرارداد این شرکت با فیفا بیش از ۶۰ میلیون یورو در سال برآورد می‌شود.

پوما؛ بازیگر سوم اما جاه طلب

در کنار این دو غول، پوما همچنان به عنوان سومین بازیگر اصلی حضور دارد. اگرچه از نظر تعداد تیم‌ها فاصله قابل توجهی با نایکی دارد، اما نسبت سرمایه‌گذاری این برند به حجم کسب‌وکارش بسیار بالا است. پوما در سال گذشته بیش از ۱.۶ میلیارد یورو برای اسپانسر هزینه کرده که حدود ۲۲ درصد از درآمد آن را شامل می‌شود. تیم‌هایی مانند برتغال، سوئیس، مراکش و نیوزلند از جمله داریای های مهم این برند هستند.

گسترش برنده‌های کوچکتر

یکی از ویژگی‌های خاص جام جهانی ۲۰۲۶، افزایش تعداد برنده‌های حاضر در این رقابت‌هاست. در حالی که در جام جهانی ۲۰۲۲ تنها ۸ برند در این حوزه فعال بودند، این عدد در دوره جدید به ۱۳ برند رسیده است. برنده‌هایی مانند کلمه، آمبرو، کاپا و حتی برند ایرانی مجید نیز در این تورنمنت حضور دارند. این تنوع نشان‌دهنده گسترش بازار فوتبال و افزایش فرصت برای برنده‌های کوچکتر است تا در بزرگ‌ترین ویتترین فوتبال جهان دیده شوند.

نبردی فراتر از زمین فوتبال

رقابت میان آدیداس و نایکی فقط به تعداد تیم‌ها محدود نمی‌شود. این نبرد در حوزه طراحی، بازاریابی و فروش نیز ادامه دارد. انتخاب «بیزینس پیراهن جام» یا موفق‌ترین کمپین تبلیغاتی، بخشی از همین رقابت پنهان است که توجه میلیون‌ها هوادار را به خود جلب می‌کند.

اگر معیار را تعداد قراردادهای و میزان حضور در تورنمنت بدانیم، آدیداس برنده بی‌چون‌وچرای جام جهانی ۲۰۲۶ است. اما در نهایت، موفقیت واقعی در فروش پیراهن‌ها و تأثیرگذاری برنده‌ها در ذهن هواداران مشخص می‌شود؛ جایی که نایکی همچنان با تکیه بر تیم‌های پرطرفدار، شانس زیادی برای رقابت دارد.

با این حال، آنچه مسلم است، این است که جام جهانی ۲۰۲۶ نه تنها میدان رقابت تیم‌ها، بلکه صحنه‌ای بزرگ برای جنگ برنده‌هاست؛ جنگی که این بار آدیداس در آن یک گام جلوتر ایستاده است.

نکرد. این موضوع پذیرفته شده بود که آفریقای جنوبی هنوز یک کشور نوظهور در فوتبال است و حتی صعود از مرحله گروهی نیز یک دستاورد بزرگ محسوب می‌شد. آفریقایی‌ها علیرغم پیروزی برابر فرانسه، با تقاض کل حذف شدند تا اولین میزبان تاریخ جام جهانی شوند که در یک هشتم نهایی مقابل برزیل قهرمان وقت حذف شد.

قطر (۲۰۲۲): مانند سال ۲۰۱۰، تعداد اندکی تصور می‌کردند که قطر تأثیر زیادی در جام جهانی خانگی خود بگذارد و همینطور هم شد. تیم فلیکس سانچز که برای اولین بار در جام جهانی حضور می‌یافت، بی‌آبرو نشد اما در یک گروه دشوار چهارم شدند.

روسیه (۲۰۱۸): مشخص نبود که روسیه در اولین میزبانی خود از جام جهانی چگونه عمل خواهد کرد. آنها تیمی بودند که هرگز در مسابقات خیلی بلندپروازی نمی‌کردند، اما همیشه احساس می‌شد که در روز خود قادر به شکست دادن هر کسی هستند؛ روسیه با شکست اسپانیا در ضربات پنالتی به یک چهارم نهایی رسید و در همان مرحله مغلوب کرواسی شد.

برزیل (۲۰۱۴): محسوب می‌شود، اما قهرمانی در جام جهانی نیازمند ترکیبی از کیفیت فنی، آمادگی ذهنی و گاهی وقت کمی اقبال است. با توجه به اینکه در سال ۲۰۲۶، سه کشور کانادا، آمریکا و مکزیک به طور مشترک میزبان خواهند بود، باید دید آیا یکی از آنها می‌تواند به جمع قهرمانان میزبان بپیوندد یا خیر.

۱۹۵۴، ساختاری عجیب حاکم بود؛ گروه‌ها از دو تیم سرگروه و دو تیم غیرسرگروه تشکیل می‌شدند و هر تیم فقط دو بار بازی می‌کرد. (تیم‌های سرگروه فقط با تیم‌های غیرسرگروه بازی می‌کردند و بالعکس). بازی‌های گروهی در صورت مساوی بودن نتیجه پس از ۹۰ دقیقه، به وقت اضافه می‌رفت و تساوی فقط پس از ۱۲۰ دقیقه تأیید می‌شد. در پرگل‌ترین بازی تاریخ (۵-۷ برابر اتریش) در یک چهارم نهایی حذف شد. مکزیک (۱۹۷۰ و ۱۹۸۶): مکزیک در هر یک چهارم نهایی حذف شد. آلمان غربی و تساوی ۱-۱ مقابل آلمان غربی در ضربات پنالتی مقابل آلمان غربی حذف شد، در جام جهانی ۱۹۷۰ نیز مکزیک در یک چهارم نهایی به مصاف ایتالیا رفت و در تولوکا با نتیجه ۱-۴ شکست خورد.

اسپانیا (۱۹۸۲): جام جهانی ۱۹۸۲ برای اولین بار شامل ۲۴ تیم بود و همچنین اولین تورنمنتی بود که شاهد ضربات پنالتی (برای تعیین برنده) بود. اسپانیا با توجه به لطف تقاض کل موفق شد از مرحله اول گروهی صعود کند اما در دور دوم مرحله گروهی با شکست مقابل آلمان غربی و تساوی با انگلستان نتوانست از مرحله گروهی دوم عبور کند.

ایالات متحده (۱۹۹۴): شرایط برای ایالات متحده پس از خراب شدن پنالتی توسط دایانا راس در بازی افتتاحیه چندان خوب شروع نشد،

انتظارات در سال ۲۰۰۶ بالا بود، ژرمن‌ها مسابقات را خوب شروع کردند و تایک قدمی فینال پیش رفتند اما در نیمه‌نهایی مغلوب ایتالیا شدند و با برد در رده‌بندی مقابل برتغال به مقام سوم رسیدند. **برزیل (۲۰۱۴):** برزیل نتوانست در سال ۱۹۵۰ در خاک خود پیروز شود، اما انتظار می‌رفت که این بار، ۱۲ سال پس از آخرین باری که نتوانستند این کار را انجام دهند، جام را بالای سر ببرند. اما شکست تاریخی و تحقیرآمیز ۱-۷ مقابل آلمان در نیمه‌نهایی و سپس باخت ۰-۲ به هلند، برزیل را به مقام چهارم رساند.

فرانسه (۱۹۳۸): ۱۵ تیم در سومین دوره جام جهانی شرکت کردند، در حالی که اروگوئه، آرژانتین، ایالات متحده و مکزیک به دلیل خشم از اینکه یک کشور اروپایی دوباره به عنوان میزبان انتخاب شده بود، آن را تحریم کردند. اسپانیا به دلیل رساندن تا مسابقات را با کفش طلا به پایان برساند، اما متأسفانه برای ایتالیا، این تنها عنوانی بود که آنها در این رقابت به دست آوردند. ایتالیا پس از شکست در نیمه‌نهایی مقابل آرژانتین (ضربیات پنالتی)، در بازی رده‌بندی انگلیس را شکست داد و سوم شد.

آلمان (۲۰۰۶): آلمان غربی تنها یک بار دیگر که این مسابقات در سال ۱۹۷۴ در آنجا برگزار شده بود، جام جهانی را برنده بود، بنابراین

انتظارات در سال ۲۰۰۶ بالا بود، ژرمن‌ها مسابقات را خوب شروع کردند و تایک قدمی فینال پیش رفتند اما در نیمه‌نهایی مغلوب ایتالیا شدند و با برد در رده‌بندی مقابل برتغال به مقام سوم رسیدند. **برزیل (۲۰۱۴):** برزیل نتوانست در سال ۱۹۵۰ در خاک خود پیروز شود، اما انتظار می‌رفت که این بار، ۱۲ سال پس از آخرین باری که نتوانستند این کار را انجام دهند، جام را بالای سر ببرند. اما شکست تاریخی و تحقیرآمیز ۱-۷ مقابل آلمان در نیمه‌نهایی و سپس باخت ۰-۲ به هلند، برزیل را به مقام چهارم رساند.

فرانسه (۱۹۶۲): میزبان، شنبلی، در سال ۱۹۶۲ امیدوار بود در مقابل هواداران خود عملکرد خوبی داشته باشد، اما در مرحله گروهی با قرعه بسیار سختی روبرو شد و به مصاف آلمان غربی، ایتالیا و سوئیس رفت، با این حال پس از صعود از این گروه سخت آنها در مرحله نیمه نهایی مغلوب برزیل شدند و در نهایت با شکست یوگسلاوی در بازی رده‌بندی، مقام سوم را کسب کردند. **ایتالیا (۱۹۹۰):** یکی از نمادین‌ترین جام‌های جهانی برای هواداران یک نسل خاص، ایتالیا ۹ گاهی اوقات احساس می‌شد که برای پیروزی دوباره میزبان رقم خورده است. رسالت اوآرتوره اسکلیچا ۶ گل به ثمر رساند تا مسابقات را با کفش طلا به پایان برساند، اما متأسفانه برای ایتالیا، این تنها عنوانی بود که آنها در این رقابت به دست آوردند. ایتالیا پس از شکست در نیمه‌نهایی مقابل آرژانتین (ضربیات پنالتی)، در بازی رده‌بندی انگلیس را شکست داد و سوم شد.

آلمان (۲۰۰۶): آلمان غربی تنها یک بار دیگر که این مسابقات در سال ۱۹۷۴ در آنجا برگزار شده بود، جام جهانی را برنده بود، بنابراین

انتظارات در سال ۲۰۰۶ بالا بود، ژرمن‌ها مسابقات را خوب شروع کردند و تایک قدمی فینال پیش رفتند اما در نیمه‌نهایی مغلوب ایتالیا شدند و با برد در رده‌بندی مقابل برتغال به مقام سوم رسیدند. **برزیل (۲۰۱۴):** برزیل نتوانست در سال ۱۹۵۰ در خاک خود پیروز شود، اما انتظار می‌رفت که این بار، ۱۲ سال پس از آخرین باری که نتوانستند این کار را انجام دهند، جام را بالای سر ببرند. اما شکست تاریخی و تحقیرآمیز ۱-۷ مقابل آلمان در نیمه‌نهایی و سپس باخت ۰-۲ به هلند، برزیل را به مقام چهارم رساند.

فرانسه (۱۹۳۸): ۱۵ تیم در سومین دوره جام جهانی شرکت کردند، در حالی که اروگوئه، آرژانتین، ایالات متحده و مکزیک به دلیل خشم از اینکه یک کشور اروپایی دوباره به عنوان میزبان انتخاب شده بود، آن را تحریم کردند. اسپانیا به دلیل رساندن تا مسابقات را با کفش طلا به پایان برساند، اما متأسفانه برای ایتالیا، این تنها عنوانی بود که آنها در این رقابت به دست آوردند. ایتالیا پس از شکست در نیمه‌نهایی مقابل آرژانتین (ضربیات پنالتی)، در بازی رده‌بندی انگلیس را شکست داد و سوم شد.

آلمان (۲۰۰۶): آلمان غربی تنها یک بار دیگر که این مسابقات در سال ۱۹۷۴ در آنجا برگزار شده بود، جام جهانی را برنده بود، بنابراین

انتظارات در سال ۲۰۰۶ بالا بود، ژرمن‌ها مسابقات را خوب شروع کردند و تایک قدمی فینال پیش رفتند اما در نیمه‌نهایی مغلوب ایتالیا شدند و با برد در رده‌بندی مقابل برتغال به مقام سوم رسیدند. **برزیل (۲۰۱۴):** برزیل نتوانست در سال ۱۹۵۰ در خاک خود پیروز شود، اما انتظار می‌رفت که این بار، ۱۲ سال پس از آخرین باری که نتوانستند این کار را انجام دهند، جام را بالای سر ببرند. اما شکست تاریخی و تحقیرآمیز ۱-۷ مقابل آلمان در نیمه‌نهایی و سپس باخت ۰-۲ به هلند، برزیل را به مقام چهارم رساند.

فرانسه (۱۹۶۲): میزبان، شنبلی، در سال ۱۹۶۲ امیدوار بود در مقابل هواداران خود عملکرد خوبی داشته باشد، اما در مرحله گروهی با قرعه بسیار سختی روبرو شد و به مصاف آلمان غربی، ایتالیا و سوئیس رفت، با این حال پس از صعود از این گروه سخت آنها در مرحله نیمه نهایی مغلوب برزیل شدند و در نهایت با شکست یوگسلاوی در بازی رده‌بندی، مقام سوم را کسب کردند. **ایتالیا (۱۹۹۰):** یکی از نمادین‌ترین جام‌های جهانی برای هواداران یک نسل خاص، ایتالیا ۹ گاهی اوقات احساس می‌شد که برای پیروزی دوباره میزبان رقم خورده است. رسالت اوآرتوره اسکلیچا ۶ گل به ثمر رساند تا مسابقات را با کفش طلا به پایان برساند، اما متأسفانه برای ایتالیا، این تنها عنوانی بود که آنها در این رقابت به دست آوردند. ایتالیا پس از شکست در نیمه‌نهایی مقابل آرژانتین (ضربیات پنالتی)، در بازی رده‌بندی انگلیس را شکست داد و سوم شد.

آلمان (۲۰۰۶): آلمان غربی تنها یک بار دیگر که این مسابقات در سال ۱۹۷۴ در آنجا برگزار شده بود، جام جهانی را برنده بود، بنابراین

انتظارات در سال ۲۰۰۶ بالا بود، ژرمن‌ها مسابقات را خوب شروع کردند و تایک قدمی فینال پیش رفتند اما در نیمه‌نهایی مغلوب ایتالیا شدند و با برد در رده‌بندی مقابل برتغال به مقام سوم رسیدند. **برزیل (۲۰۱۴):** برزیل نتوانست در سال ۱۹۵۰ در خاک خود پیروز شود، اما انتظار می‌رفت که این بار، ۱۲ سال پس از آخرین باری که نتوانستند این کار را انجام دهند، جام را بالای سر ببرند. اما شکست تاریخی و تحقیرآمیز ۱-۷ مقابل آلمان در نیمه‌نهایی و سپس باخت ۰-۲ به هلند، برزیل را به مقام چهارم رساند.

اختیارات جدید وی‌ای آر، تعویض های ۱۰ ثانیه‌ای و ممنوعیت اتلاف وقت تاکتیکی

تغییرات بزرگ داوری در جام جهانی ۲۰۲۶

اختیارات گسترده وی‌ای آر تأیید شد

وی‌ای آر قوانین جدیدی می‌تواند برای کارت‌های زرد دوم که منجر به اخراج بازیکن می‌شود به صحنه ورود کند. علاوه بر این در اتفاقاتی که ممکن است بازیکنانی تحت جریمه یا بازیکن دیگری اشتباه گرفته شود و یا ضربات کرنری به اشتباه اعلام شود، سیستم کمک داور ویدیویی می‌تواند به آن ورود کند.

داوران ویدیویی همچنین حالا اجازه خواهند داشت در صورت وقوع خطا قبل از اینکه توپ در ضربات ایستگاهی به جریان بیفتد، مانند مسدود کردن راه مدافع توسط مهاجم قبل از زن کردن، مداخله کنند.

اگر وی‌ای آر یک تخلف را قبل از شروع مجدد بازی تشخیص دهد، داوران برای بررسی صحنه به مانیتور فرستاده می‌شوند تا در مورد اینکه آیا اقدام انضباطی باید انجام شود و یا ضربه ایستگاهی باید دوباره زده شود یا خیر، تصمیم‌گیری کنند.

بررسی‌های وی‌ای آر در مورد کرنرها فقط برای اصلاح اشتباهات آشکار استفاده می‌شود و نباید شروع مجدد بازی را به تأخیر بیندازد. داوران وی‌ای آر همچنین فقط برای کارت‌های زرد دوم که اشتباه اعلام می‌شوند، مداخله خواهند کرد و برای کارت زرد دومی که در زمین نشان داده نشده است، ورود نخواهند کرد.

سوژه

هیأت بین‌المللی فوتبال (IFAB) یکسری قوانین جدید را قبل از جام جهانی ۲۰۲۶ تأیید کرده‌اند، با اختیارات گسترده‌تری وی‌ای آر، مجازات‌های سخت‌تر برای اعتراضات بازیکنان و اقدامات جدید ضد اتلاف وقت که همگی قرار است معرفی شوند. این تغییرات قبل از مسابقات تابستان امسال در ایالات متحده، مکزیک و کانادا تأیید شده است.

قوانین رفتاری جدید معرفی شد

بازیکنانی که در موقعیت‌های درگیری دهان خود را با دست، بازو یا پیراهن خود می‌پوشانند، اکنون کارت قرمز دریافت خواهند کرد. با این حال، بازیکنانی که در طول مکالمات دوستانه با بازیکنان حریف دهان خود را می‌پوشانند، مجازات نخواهند شد.

بازیکنانی که در اعتراض به تصمیم داور از زمین خارج می‌شوند، حالا با کارت قرمز مجازات خواهند شد و تیم‌هایی که زمین بازی ترک کنند درجا بازنده اعلام می‌شوند. همین مجازات برای مقامات تیمی که بازیکنان را تشویق به ترک زمین بازی می‌کنند، اعمال خواهد شد.

شمارش معکوس به تأخیر بیفتد، تیم حریف یک ضربه کرنر دریافت خواهد کرد. بازیکنانی که تعویض می‌شوند، حالا فقط ۱۰ ثانیه فرصت دارند پس از نمایش تابلوی تعویض، زمین را ترک کنند و نزدیک‌ترین نقطه روی خط مرزی خارج شوند. اگر بازیکنی نتواند در زمان تعیین شده خارج شود، بازیکن او در اولین وقفه بازی پس از گذشت یک دقیقه از شروع مجدد، اجازه ورود به زمین را خواهد داشت.

درمان خارج از زمین و استراحت‌های کولینگ برک

بازیکنان که در زمین تحت درمان کادر پزشکی قرار می‌گیرند، حالا باید حداقل یک دقیقه پس از شروع مجدد بازی، خارج از زمین باقی بمانند. موارد استثنا شامل مصدومیت دروازه‌بان‌ها، مصدومیت‌های سر، ضربه‌های یا موقعیت‌هایی که بازیکن مصدوم قرار است پنالتی بزند، در عمل می‌شود. همچنین اکنون در هر نیمه از هر مسابقه جام جهانی، یک استراحت اجباری سه دقیقه‌ای برای کولینگ برک وجود خواهد داشت و به داوران در مورد زمان توقف، بسته به مصدومیت‌ها جریان بازی، انعطاف می‌شود.

